

REDAKČNÍ RADA *pražská* konala schůzi dne 13. prosince 1933 za předsednictví Dr. K. Nováka. Byly probrány směrnice pro příští číslo a usneseno vyzvat kolegy mladší, aby se hlásili se svými pracemi, zvláště ze seminářů pražské fakulty, u kolegy místního redaktora. Nechť obrátí se s důvěrou, kolegové starší milerádi jim poradí. Příští schůze stanovena na 11. ledna 1934 o 18 hod. — Redakční rada *brněnská* konala schůzi dne 15. prosince 1933 na právnické fakultě za předsednictví Doc. Dr. Neubauerá, na níž vedle běžných věcí zvláště bylo debatováno o účasti zemřelého min. předsedy Švehly v čs. práv. životě. — Redakční rada *bratislavská* konala schůzku dne 14. decembra 1933 v miestnosti seminára dejin práva stredoeuropejského za predsedníctva J. S. p. prof. Dr. Rauschera. V debata ako najdôležitejšie body boli prebrané: príspevky pre budúce čísla, repartícia jednotlivých referátov, finančná otázka časopisu, prednášky význ. činiteľov na Slovensku, slávnosti a iné. Budúca schůzka stanovena bola na počiatok januára 1934 a bude členom pozvaním zvlášť oznámená.

L i t e r a t u r a

DR. ZDENĚK NEUBAUER: *Pojem státního území*. — Praha, Orbis 1933. Str. 102 in 8°, Kč 30.—. — Po literárně historickém úvodě, seznamujícím čtenáře se všemi dosavadními teoriemi státního území, probírá autor titulní otázku přísně s normativního hlediska; svoje ryze normativní stanovisko zdůrazňuje nesouhlasem s Kelsenovou formulací, že státní území je prostorem platnosti právního řádu. Kelsenově definici vytýká kromě neurčitosti též to, že tvoří pojem státního území abstrakcí převážně z těch obsahů norem, které odpovídají *sociologické skutečnosti*, že totiž *vládní činnost mocenských činitelů*, pokud se projevuje zevními akcemi, jest vykonávána *zpravidla* na určitém území. Kelsena (s Henrichem i Radnitzkim) ovšem jasně rozlišuje s ohledem na jeho právnický postoj k problému od ostatních teoretiků, kteří pohlížejí na stát současně po stránce sociologické, zeměpisné i právnické; avšak ač jeho formulaci pojmu státního území prohlašuje za nepochybně správnou, nespokojuje se s ní pro její nepřesné ohraničení pojmu a vytčení funkce státního území, které je podle Kelsena *obvyklým* (nikoli bezvýjimečným) ohraničením platnosti právního řádu (viz na př. výkon platných vrchnostenských aktů mimo státní hranici na podkladě smluvním, nebo podle práva mezinárodního).

Aby došel vlastní, čistě právnické konstrukce pojmu státního území, vychází autor z normativního stanoviska Weyrova, t. j. právní norma jest mu dána výlučně formálním znakem příslušnosti k souboru norem, ježž normovým subjektem je stát. Dogmatická část práce je uvedena velmi instruktivní kapitolou »Základní pojmy a předpoklady«, ježž je svojí logickou jasností a didaktickou stručností dokonalým katechismem normativní nauky. Obsahem práce je dáno, že obšírněji pojednává o prostorových určeních v normách, jejichž rozbořením autor dochází k vlastní definici státního území jako prostoru, který *právní řád* subsidiárně (t. j. pokud některá norma sama jinak nestanoví) prohlašuje za rozsah své platnosti a který jednotlivé normy při stanovení rozsahu své platnosti předpokládají, což znamená prostorové vymezení subjektů povinnostních a skutkových podstat. Jak již řečeno, je to v podstatě převzatá formulace Kelsenova; její omezení na svět čistě normativních pojmů, vylučující i zdání sociologického postoje (Kelsen v pojmu státního území hledá výslovně prostorové vymezení *donucovacích aktů a jejich příprav*) je však nesporně kladným přínosem Neubauerovým. Chvályhodně jest tak obohacena opět prostřednictvím české literatury normativní věda o zásluhou a s hlediska státovědeckého fundamentální práci.

S hlediska úplnosti nemohl se autor vyhnouti probrání pojmu stát-